

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
ZÁŘÍ 2017*** ROČNÍK XVIII.*** ČÍSLO 9

Cítát inspirující:

I když nám do toho vydavatel kecá, všichni jsme autory svých životů.
Miloš Mareš

CESTA NA VĚČNOST (Honzovi K.)

Auta žene vpřed východ slunce na obzoru
tětiva plynu je napnutá k prasknutí
Konec století nás svírá pažemi kapot
a v protisměru zasyčí stín
jako had

Zatím žiješ
vzdor svítání
vzdor únavě
Sotva se ti ještě poštěstí
stihnout ten závod do šesti
Ještě pár metrů
a budeš na onom světě

(úryvek)

FESTIVALOVÉ OHLÉDNUTÍ NEBO POZVÁNÍ



Uvědomil jsem si, že letošní festival Jičín - město pohádky bude už dvacátý sedmý v řadě. (Program a další podrobnosti najdete na <http://www.pohadka.cz/>). Jak ten čas letí. Vzpomínám si na nesmělé počátky, ale i na všechny festivalové průvody, kterých jsem se jako divák zúčastnil. Nezapomenu na dramatizace oceněných příspěvků literární soutěže v Srdíčku, ale i na Zdeňka Řehoře, který byl opravdu na měkko při jedné besedě. Nebo na besedu s Boženou Šimkovou a celou řadu věcí. Pochopitelně musím vzpomenout i na pohádky u kašny v podání našeho literárního spolku a dvě brožurky, které z tohoto vystoupení vznikly.

Vzpomínám si, jak jsem jednou měl u kašny vyprávět pohádku. Byl jsem utahaný a říkal jsem si v duchu, už abych to měl za sebou. A pak jsem vešel na nádvoří zámku a dýchnul na mě zvláštní optimistický pohádkový ozón. Já tu pohádku odvyprávěl, jako kdybych žádnou únavu necítil. A odjížděl jsem z Jičína nadšen, optimisticky naladěný. Tak tohle umí festival.

Nebyl jsem zdaleka u všech ročníků, nakonec nebyl jsem ani žádný hlavní pracovník, spíš jsem jen příležitostně nakoukl, ale vzpomínám rád na moje vystoupení společně s Řehečským kvartetem na Malém rynečku, kde jsem představil svoji knížku Olympiáda v ZOO. Tenkrát jsem s dětmi řešil důležitou otázku: Žijí v ZOO blechy? Část dětí tvrdila, že nežijí. Druhá část, možná i větší, se přikláníla k možnosti, že žijí. Byl jsem z toho vystoupení v takové zvláštní euforii, ještě dneska si to pamatuji.

Vzpomínám, jak na náměstí prodával svoje knížky Řehečský kohout Jiří Šandera. Nebo jak jsme v rámci knihovnické dílny představovali významné řehečské rodáky.

Tak ať ten 27.ročník, i když já budu jen pouhým divákem, vyjde na více než sto procent. Pochopitelně i počasí. Je škoda, když připravené venkovní akce naruší déšť. A ať si tu atmosféru užijí hlavně děti. Nejen z Jičína a okolí, ale z různých koutů naší země.

Vždycky jsem při svém vystoupení u kašny zval děti k sobě, aby

mi řekly nějakou básničku. Následně jsem je odměňoval mými brožurkami. A divil jsem se, odkud děti přijely. Byly opravdu z celé České republiky. Nakonec když někam přijedu a řeknu, že jsem od Jičína. Ptají se: "Z toho Rumcajsova?"

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ve čtvrtek 3.srpna 2017 představili v jičínské knihovně bývalí spolužáci Vilém Hofman a František Větrovský knihu vzpomínek na svá studia na jičínském gymnáziu (tehdy ovšem nazývaném jedenáctiletá všeobecně vzdělávací škola) „Na vyhlídce vzpomínek“.

- V Literárních novinách (číslo 8/2017) vyšel článek Evy Markové o 61.Šrámkově Sobotce „Týden se Šaldou a Šrámkem“.

- Rodina Zlaty Zákoutské vydala u příležitosti jubilea autorky knihu složenou z tvorby Zlaty Zákoutské „Babička Zlata vypravuje.“ Kniha byla předána v sobotu 19.srpna 2017 v Nové Pace. O akci informovaly Nové Noviny v článku Martina Žantovského v pátek 25.srpna 2017 „Pětaosmdesát let příběhů Zlaty Zákoutské“. Na přípravě knihy se podíleli Martin Žantovský a Václav Franc. Kniha bude oficiálně pokřtěna v Městské knihovně v Nové Pace v úterý 24.října 2017 v 18 hodin.

- V sobotu 2.září 2017 se uskutečnil v Jilemnici křest knihy jilemnické autorky Aleny Bartoňové „Jak se sekaj miliony.“ Jedním z kmotrů knihy byl Václav Franc (další Petr Hannig).

Václav

Na následující stránce 4 (plus úryvek na titulní straně) jsem uveřejnil báseň věnovanou mému spolužákovi z jičínského gymnázia Janu Kováčovi, který před dvaceti lety zahynul při dopravní nehodě nedaleko Plitvických jezer v Chorvatsku.

Václav

CESTA NA VĚČNOST

(Honzovi K.)

Auta žene vpřed východ slunce na obzoru
tětiva plynu je napnutá k prasknutí
Konec století nás svírá pažemi kapot
a v protisměru zasyčí stín
jako had

Zatím žiješ
vzdor svítání
vzdor únavě
Sotva se ti ještě poštěstí
stihnout ten závod do šesti
Ještě pár metrů
a budeš na onom světě

Rozpočítadlo smrti
žvatlá ententyky
a míří ukazováčkem
na tvoji hlavu
Neunikneš

Nebude ti zima
tam na trati
přikrytý mlhou svítání
budeš snít věčný sen
o moři, o vodě, o slunci

Až zůstaneš sám
přinesu pár slov na ohřátí
Zasadil jsi dobré skutky
budu je zalévat vzpomínkami

srpen 1997

V zářijovém ČAJi zůstaneme doma. Předně nezvykle jako hosta představíme autorku z Nové Paky – Zlatu Zákoutskou, která slaví životní jubileum. Nebudeme si ji připomínat pohádkami a pověstmi v krkonošském nářečí, ale netradičně básněmi.

Rozhovory jsem připravil hned dva. Když už jsme v Nové Pace, vyzpovídal jsem ředitelku zdejší knihovny Stanislavu Benešovou. Lásku ke knihám má v popisu práce, dokonce se přiznala, že: „Doma knihy nemáme jen v koupelně!“

Dalším vyzpovídaným je Pavel Jonák, jehož literární studia jsou spojena s netradiční studijní cestou do Srbska, ale především jsem jej oslovil jako úspěšného učitele autorského psaní nejen v našem kraji. Pavel vede psaní v Jičíně, v loňském roce společně s trojicí autorek – mušketýrek (Tereza Beranová, Dita Hejzlarová a Michaela Rejlková) vydal sbírečku povídek jako výstup z jejich autorských kurzů pod názvem „Literární úlety (úleky)“. Jsem rád, že můžu všechny tři jičínské autorky i jejich „prvotinu“ s jejich souhlasem v ČAJi představit. A věřím, že se s jejich literárními počiny budu setkávat častěji, neboť talent určitě mají, jak se sami můžete přesvědčit. A Pavel Jonák k tomu v rozhovoru dodává: „,,Lekce tvůrčího psaní jsou pro mě nabíjením baterek.“

Víc už se do zářijového ČAJe nevešlo. Příště se vydává zase dál z našeho kraje, ale myslím si, že podívat se domů, nikdy neškodí, zvláště pokud se zde rodí stále zajímaví lidé, zapálení do literatury.

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Takaši Hiraide – Kočičí host

Vydalo nakladatelství Host v roce 2016

Překlad Anna Křivánková

Knížka japonského autora Takaši Hiraideho (narozen 1950) získala japonskou Cenu Šóheie Kijämy a stala se bestsellerem Sunday Times a New York Times. Výše uvedené údaje jsou jistě pobídkou k četbě knize, zvláště pro člověka jako jsem já – tedy kočkomila.

Zdánlivě banální příběh vyprávěný redaktorem, žijícím se svou manželkou korektorkou v domku v poklidné části Tokia někdy na přelomu 80. a 90. let 20. století.

Bezdětní manželé, věkem kolem třiceti let, žijí svojí profesí, až jim jednoho dne do života zasáhne výrazně koťátko Čibi, v překladu „malička.“ Původně si jej osvojí sousedův chlapec, ale koťátko objevuje svůj svět a okolní zahrady, takže získá přízeň mladých manželů. Vstoupí do jejich života a dokáže jej prosvětlit historkami a příhodami, kdy si kotě sice zachová svoji svobodu, ale nachází nové přátele. Stejně je tomu i u vypravěče a jeho ženy. Jenže nic netrvá věčně, manželé se chystají stěhovat a vůbec se netěší, že Čibi ztratí. Ale nakonec je všechno jinak. Vztah člověka a zvířete přetrvá, i když se lidé odstěhují nebo zvíře náhle zmizí do nenávratna.

Nebudu prozrazovat celý příběh, poklidně plynoucí. Když jsem četl text, měl jsem pocit, že s hlavními hrdiny žiji v onom domku, společně pozorujeme koťátko. Zároveň jsem si uvědomoval, jak je všechno pomíjivé, jak příjemné okamžiky mohou náhle skončit, ale přesto v nás zachovávají vzpomínky, pocity, kdy jsme byli šťastní.

A možná mě japonský autor trochu inspiroval, neboť kočičích historek mám pár zaznamenaných. Takže třeba za nějaký čas, kdo ví

...

Zatím si můžete přečíst knížku, kterou mohu vřele doporučit.

Václav

CESTA VOJÁKA

16.června 2017 proběhl v Knihovně Václava čtvrťka v Jičíně křest knihy Michala Černého „Cesta vojáka.“ Video z akce si můžete prohlédnout na <http://knihovna.jicin.cz/2017/06/22/tam-kde-jde-o-zivot-maji-lide-jine-priority-rika-jicinsky-vojak/> .

Rád bych se ke knize v krátkosti vrátil. Autor rotmistr Michal Černý, příslušník 43. výsadkového praporu v Chrudimi vylíčil příběh českého výsadkáře: od výcviku po zahraniční mise ve své knize „Cesta vojáka“. Knihu vydalo nakladatelství CPress v Brně v roce 2017

Knih zachycuje osobní příběh, ve kterém autor chronologicky mapuje svou vlastní cestu – od motivace pro vstup do armády přes zážitky během základní vojenské služby až po tvrdý výcvik a mnohaleté působení ve službě jako profesionální voják, během které se zúčastnil i čtyř misí v Afghánistánu. Zaujala mě jeho „buldočí“ touha stát se vojákem z povolání.

Dále zachytil nejen život v armádě, tvrdou dřinu a povinnosti, které vojenská služba obnáší, ale i osobní život táty, manžela, který během zahraničních misí opouští svou rodinu a pro kterého ani návraty zpět do běžného civilního života nejsou mnohdy lehké.

Zajímavá je vzpomínka na smrt kamaráda Ivoše, ten Michala vlastně k vojenské kariéře přivedl nebo mu k ní dopomohl (možná máte ještě v živé paměti jeho pohřeb v Jičíně). Autor ukazuje i svůj vztah k ženě Petře a dceři Báře, která roste, zatímco on je na misích. Zde si člověk uvědomuje, jak těžký a náročný je život s člověkem, který obětuje svému snu a povolání vše.



Václav



U příležitosti letošního kulatého výročí (narozena 25.září 1932) vydala souborně svoje literární příspěvky pod názvem „Babička Zlata vypravuje“ novopacká autorka Zlata Zákoutská

K životnímu jubileu Zlatě Zákoutské jménem všech příznivců literatury nejen z našeho kraje přeji hodně zdraví, štěstí, pohody, životního elánu a optimismu, stejně tak i literární inspiraci do další tvorby.

Václav

Foto: Martin Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 18. Číslo 9. Září 2017.

(5.září 2017)

www.ikobra.cz